

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/268/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6212200228
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6212200228.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi V. T., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom O. N., Ľ. O. XX, zastúpený opatrovníčkou Evou Pivarčovou, tajomníčkou informačného centra Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42247268, zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, so sídlom Advokátskej kancelárie Stará Baštová 2, 040 01 Košice, adresa na doručovanie Budapeštianska 8, 040 13 Košice, 2/ Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42260086, zastúpeného Advokátskou kanceláriou HKP Legal, s. r. o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36727334, v konaní o zaplatenie 539,08 Eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní vedľajších účastníkov v 1/ a 2/ rade proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/54/2012-93 z 09. 07. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým vedľajším účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal, zrušuje a v tomto rozsahu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Konanie o zaplatenie 539,08 Eur s príslušenstvom prvostupňový súd podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) pre späťvzatie návrhu navrhovateľom zastavil. Navrhovateľovi vrátil časť zaplateného súdneho poplatku. O trovách konania rozhodol jedným výrokom tak, že odporcovi a vedľajším účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal. Odporcovi trovy konania nepriznal, pretože mu nevznikli. Navrhovateľovi neuložil, aby vedľajším účastníkom na strane odporcu nahradil trovy konania, ktoré im vznikli tým, že využili služby advokáta, resp. advokátskej kancelárie. Za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania obom vedľajším účastníkom považoval, že odporca nepožiadala Združenie na ochranu spotrebiteľa o pomoc pri riešení svojho problému, dokonca ani nemal vedomosť o vstupe vedľajších účastníkov do konania. Súd sa musel vysporiadať s tým, či združenie na ochranu spotrebiteľa, ktorého cieľom je presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľa účelne vynaložilo trovy na ochranu záujmov spotrebiteľa, pretože paušálny vstup do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, zbytočne navyšuje trovy konania, keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom, z čoho vzniká dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov konania.

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým vedľajším účastníkom náhradu trov konania nepriznal, napadli odvolaním obaja vedľajší účastníci na strane odporcu.

Prvý vedľajší účastník OZ právna pomoc spotrebiteľom namietal, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, keď na rozhodnutie o trovách konania namiesto § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. aplikoval ustanovenie § 150 O. s. p.. Argument súdu, že spotrebiteľ nemal vedomosť o vstupe

vedľajšieho účastníka do konania, je bezvýznamný. Vedľajší účastník je oprávnený vstúpiť do konania bez osobitného súhlasu spotrebiteľa a bez preukazovania právneho záujmu na výsledku konania. Súd sa vo svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal s otázkou, či vyjadrenie vedľajšieho účastníka k návrhu obsahujúce námietku premlčania bolo spôsobilé ovplyvniť pozitívne rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa. Súd bezdôvodne zmiernil dôsledky konania navrhovateľa, ktorý sám v nedobrej viere a vedome sa rozhodol vziať na seba riziko prípadného neúspechu v konaní podaním návrhu na priznanie premlčaného nároku zneužívajúc stav nízkeho právneho vedomia priemerného spotrebiteľa. Situáciu navrhovateľa nebolo potrebné zmiernovať použitím ustanovenia § 150 O. s. p., pretože sa oproti vedľajšiemu účastníkovi nachádza v nepomerne výhodnejšom postavení. Navrhovateľ je súčasťou nadnárodnej spoločnosti pôsobiacej v 21 krajinách s vysoko kladným hospodárskym výsledkom, ktorý disponuje príslušným aparátom, finančnými prostriedkami, majetkom a jeho hlavnou náplňou činnosti je vymáhanie pohľadávok oproti občianskemu združeniu, ktoré má troch členov, z ktorých ani jeden nemá právnické vzdelanie ani odborné znalosti s vedením sporu takéhto charakteru. Priznanie náhrady trov konania navrhovateľovi v prípade jeho úspechu platobným rozkazom resp. rozsudkom, ktoré mu vzniknú ako trovy právneho zastúpenia a na druhej strane tým istým súdom v tej istej alebo obdobnej veci nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi v prípade jeho úspechu znamenajú ľubovôľu súdu v rozhodovaní. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie nepodložil presvedčivými argumentmi. Vedľajší účastník má v občianskom súdnom konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí. Zákonodarca v § 93 ods. 4 O. s. p. implementoval v smernici č. 93/13/EHS o ochrane spotrebiteľa pred nekalými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách stanovenú povinnosť členských štátov umožniť, aby organizácie na ochranu spotrebiteľov mali adekvátne a účinné prostriedky na ochranu spotrebiteľských práv. Týmto účinným prostriedkom je vstup občianskeho združenia do konania na strane spotrebiteľa a jeho postavenie vedľajšieho účastníka s plnými procesnými právami. Umožniť na jednej strane občianskemu združeniu vstúpiť do konania, ale nepriznať mu, ak je v konaní úspešné apriori právo na náhradu nákladov, ktoré s konaním vynaložil (vrátane trov právneho zastúpenia), je aj nesprávnym výkladom článku 7 smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Zastavenie konania zaviniť z procesného hľadiska navrhovateľ, preto má proti nemu vedľajší účastník, ktorý v konaní podporoval odporcu, nárok na náhradu trov konania. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil a uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Mikluša náhradu trov prvostupňového konania vo výške 118,16 Eur a uložiť navrhovateľovi povinnosť nahradiť aj trovy odvolacieho konania vo výške 33,35 Eur. Pre prípad, že by sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka pre priznanie náhrady trov konania navrhol, aby súd podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. prerušil konanie a obrátil sa na Súdny dvor Európskej únie s prejudiciálnymi otázkami formulovanými v odvolaní.

Druhý vedľajší účastník Spotrebiteľské združenie OSA tiež vytýkal súdu nesprávne právne posúdenie veci. Pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 O. s. p. sa musí jednať o celkom výnimočný prípad. Rozhodnutie okresného súdu neobsahuje také dôvody, ktoré by odôvodňovali nepriznanie trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Rozhodnutie súdu je svojvoľné a tendenčné. Prvostupňový súd z dôvodu, že navrhovateľ vzal návrh späť, mal rozhodnúť o trovách konania podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p.. Dôvodom späťvzatia návrhu bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom spolu s vedomosťou, že dlh odporcu bol v čase podania návrhu premlčaný. Navrhovateľ sa od počiatku konania spoliehal na právnu negramotnosť spotrebiteľa. Až po vstupe vedľajšieho účastníka a vznesení námietky premlčania jeho právnym zástupcom vzal bez ďalšieho svoj návrh späť. Odporca bol teda v konaní úspešný vďaka úkonu vedľajšieho účastníka, za ktorých vedľajšiemu účastníkovi nebola rozhodnutím súdu priznaná náhrada trov konania. Vedľajší účastník na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA je združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Ochrana spotrebiteľských práv sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní alebo vstupom do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p.. Prejednávaná vec je typickým spotrebiteľským sporom. Základnou filozofiou spotrebiteľského práva je pozitívnym zásahom štátu prostredníctvom zákonodarnej a súdnej moci dosiahnuť vyvázenie faktickej nerovnováhy spotrebiteľa vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi, ktorý má mocenskú, ekonomickú a právnu nadvládu nad spotrebiteľom vyplývajúcu z okolností uzatvárania predformulovaných štandardných zmlúv, v ktorých zmluvné podmienky stanovuje dodávateľ. Článkom 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa únii ukladá úloha zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu svojich záujmov. V tomto kontexte je stanovisko popierajúce význam právneho

zastúpenia účelové a zjavne nesprávne. Ak sa „silný“ navrhovateľ môže dať zastúpiť advokátskou kanceláriou, musí byť možné, aby rovnaké oprávnenie mal aj vedľajší účastník konania, ktorým je v tomto prípade spotrebiteľské združenie. Súd prvého stupňa svojim postupom a nepriznaním náhrady trov priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných okrem iného v § 93 ods. 4 O. s. p. a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Súd fakticky odňal spotrebiteľovi právo na kvalifikovanú pomoc spotrebiteľského združenia. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi zmenil tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania alebo aby uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Pre prípad, že by sa odvolací súd nestotožnil s názorom vedľajšieho účastníka, že právo spotrebiteľa na združovanie a kvalifikovanú ochranu v občianskom súdnom procese sú základnými právami vyplývajúcimi z článku 169 Zmluvy o Európskej únii, z článku 38 Charty základných práv EÚ a ďalších európskych právnych noriem žiada vedľajší účastník, aby súd podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia sú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a majú za následok úspech vo veci (konanie o predbežnej otázke).

Krajský súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. iba v rozsahu odvolania vedľajších účastníkov na strane odporcu (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a uznesenie okresného súdu v napadnutej časti v časti výroku, ktorým vedľajším účastníkom náhradu trov konania nepriznal podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a v tomto rozsahu vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Do súdneho konania vedeného proti odporcovi na neznámom mieste zastúpeným súdom ustanovenou opatrovníčkou vstúpili dve združenia na ochranu spotrebiteľov. Obe združenia si prisvojujú zásluhy na skončení konania späťvzatím návrhu navrhovateľom po vznesenej námietke premlčania. Žiaden z nich sa v priebehu konania ani v odvolaní proti rozhodnutiu súdu nevyjadruje konkrétne, prečo práve jeho úkony (a nie úkon druhého združenia) privodili priaznivé rozhodnutie pre odporcu spotrebiteľa a otázkou z akého dôvodu vzal navrhovateľ späť návrh na začatie konania a či svojim dispozitívnym úkonom zaviniel zastavenie konania s dôsledkom vzniku povinnosti nahradiť ostatným účastníkom trovy konania sa nezaoberal ani súd prvého stupňa. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu vedľajších účastníkov poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, v ktorých súd nepovažoval trovy konania vzniknuté združeniam na ochranu spotrebiteľa, ktoré si zvolili v konaní vedenom proti spotrebiteľovi právneho zástupcu za účelne vynaložené trovy konania, konkrétne aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, z ktorého pri odôvodnení svojho rozhodnutia zrejme čerpal aj prvostupňový súd, keď napísal: „paušálny vstup do konaní (na základe údajov o prebiehajúcich súdnych konaniach získaných podľa Zákona o slobodnom prístupe k informáciám), v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, zbytočne navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom, z čoho vzniká dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov konania“.

Odvolací súd zotrváva na názore vyslovenom v uznesení č. k. 17Co/91/2012-74 z 25. 04. 2012, ktorý názor ale nie je aplikovateľný v súdnej veci. Rozdiel vo veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/8/2012, v ktorej konal odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17Co/91/2012 a touto vecou vedenou na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 3C/54/2012 je podstatný, spočívajúci v tom, že v konaní u Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/8/2012 odporkyňa uhradila istinu, úroky aj trovy konania a tieto skutočnosti boli dôvodom späťvzatia návrhu navrhovateľom, kým v konaní 3C/59/2012 sa odporca nachádza na neznámom mieste, sám si svoje práva nechránil, ani sa nevyjadril, že by pohľadávku navrhovateľa uznával, nekonal tak, že by súhlasil so žalobou (tým, že by pohľadávku navrhovateľa uhradil), preto nie je možné konštatovať, že v súdnej veci nebol dôvod na vstup združenia na ochranu spotrebiteľa do konania vedeného proti spotrebiteľovi. Obaja vedľajší účastníci dôvodne vytýkajú prvostupňovému súdu nesprávne právne posúdenie veci.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. o možnosti vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (za ktorý sa podľa poznámky 10a považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov) je účinné od 15. 10. 2008 a bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Cieľom novej právnej úpravy podľa Dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Právo spotrebiteľov združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“). Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že sám podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku zastupovať účastníka na základe plnomocenstva alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O. s. p..

Občiansky súdny poriadok v § 93 ods. 4 výslovne stanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z tejto vety je možné vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporoval.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojem „každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítať s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi.

Zo spisu je zistiteľné:

1. Dňa 07. 05. 2012 doručil právny zástupca prvého vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom Košice Okresnému súdu Veľký Krtíš oznámenie o vstupe do konania na strane odporcu so žiadosťou o doručenie žalobného návrhu spolu s prílohami (č. I. 44 spisu).
2. Podateľňa prvostupňového súdu prijala 17. 05. 2012 oznámenie o vstupe ďalšieho vedľajšieho účastníka na strane odporcu Spotrebiteľského združenia OSA, ktoré spolu s oznámením o vstupe žiadalo aj zaslanie návrhu na začatie konania, ale súčasne vznieslo aj námietku premlčania (č. I. 50 až 57 spisu).
3. Uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 3C/54/2012-50 z 28. 05. 2012 ustanovil súd odporcovi opatrovníka v osobe tajomníčky Okresného súdu Zvolen.
4. Výzvu na vyjadrenie sa k návrhu prevzala opatrovníčka odporcu 06. 06. 2012, ale zostala nečinná.
5. Vyjadrenie k návrhu s námietkou premlčania doručil prvý vedľajší účastník OZ právna pomoc spotrebiteľom, Košice okresnému súdu 06. 06. 2012 (č. I. 86 až 88 spisu).
6. Ďalšie vyjadrenie k návrhu s opätovnou námietkou premlčania doručil Okresnému súdu Veľký Krtíš 06. 06. 2012 aj druhý vedľajší účastník na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA (č. I. 77 až 85 spisu).

7. Oznámenie o vstupe druhého vedľajšieho účastníka Spotrebiteľské združenie OSA z č. I. 53 až 67 spolu s oznámením o vstupe prvého vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom z č. I. 44 prevzal právny zástupca navrhovateľa 20. 06. 2012. Podľa úpravy na č. I. 89 sa malo zástupcovi navrhovateľa doručiť aj podanie 1/ vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom z č. I. 86, ktoré bolo prvostupňovému súdu podľa prezenčného razítka Okresného súdu Veľký Krtíš na č. I. 86 spisu doručené v dvoch vyhotoveniach. Obe vyhotovenia vyjadrenia 1/ vedľajšieho účastníka sa nachádzajú v spise napriek tomu, že na doručení pre právneho zástupcu navrhovateľa pripojenej na č. I. 89 spisu je vyznačené, že kópia podania z č. I. 86 bola právnemu zástupcovi navrhovateľa odosielaná. Druhé vyjadrenie vedľajšieho účastníka Spotrebiteľské združenie OSA bolo okresnému súdu doručené ako elektronické podanie. V spise nie je záznam o tom, že by sa v poradí druhé vyjadrenie Spotrebiteľského združenia OSA z č. I. 82 spisu doručilo právnemu zástupcovi navrhovateľa.

8. Podaním z 25. 06. 2012, ktoré prevzal Okresný súd Veľký Krtíš 04. 07. 2012 vzal navrhovateľ späť návrh na začatie konania bez udania dôvodu, v ktorom sa ale navrhovateľ vyjadruje k právu vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, čím je preukázané, že o vstupe vedľajšieho účastníka (bez označenia jeho konkrétneho názvu) do konania navrhovateľ vedomosť mal.

Všetky tieto rozhodujúce skutočnosti mal okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania zvážiť a pri rozhodovaní i trovách konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. uvažovať iba o tom, ktorému z vedľajších účastníkov a v akom rozsahu vznikol nárok na náhradu trov konania. Z obsahu podania o späťvzatie návrhu, i keď dôvod späťvzatia v ňom uvedený nie je, ale v ňom navrhovateľ namieta priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorým bolo združenie na ochranu spotrebiteľa, je možné vyvodiť jednoznačný záver, že dôvodom späťvzatia návrhu bola vedomosť navrhovateľa o vstupe združenia na ochranu spotrebiteľa do konania a vznesenie námietky premlčania. Námietku premlčania nevzniesol ani odporca, ani opatrovníčka odporcu, ale obaja vedľajší účastníci, len sa o jednej námietke premlčania vznesenej prvým vedľajším účastníkom navrhovateľ nedozvedel, keďže toto vyjadrenie súd navrhovateľovi nedoručil. Navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania tým, že vzal späť návrh na začatie konania na základe vlastného rozhodnutia, nie pre správanie sa odporcu a vznikla mu potom povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania. Odporca si náhradu trov konania neuplatnil. Rovnaký nárok na náhradu trov konania ako odporcovi vzniká aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý ho v spore podporoval. Pre posúdenie, ktorému z dvoch vedľajších účastníkov v tomto konaní vznikol popri odporcovi nárok na náhradu trov konania a v akom rozsahu, sa musí okresný súd vysporiadať s tým, či a kedy vedľajší účastníci získali vedomosť o tom, že už v konaní práva odporcu ochraňuje jedno združenie na ochranu spotrebiteľa a či bol dôvod na to, aby obaja vedľajší účastníci sa zúčastňovali konaní a či nimi vynaložené trovy možno hodnotiť ako účelné. Po zvážení, ktorému z vedľajších účastníkov (či aj obom) vznikol nárok na náhradu trov konania, sa bude prvostupňový súd zaoberať aj otázkou, čo tvorí základ pre výpočet tarifnej odmeny advokáta podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, či len istina alebo aj kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 496,02 Eur od 09. 12. 2006 ku dňu začatia poskytovania právnych služieb ako si trovy uplatňujú vedľajší účastníci.

Dôvodom vrátenia veci prvostupňovému súdu po zrušení rozhodnutia v napadnutej časti bolo zabezpečenie možnosti účastníkom preskúmať rozhodnutie o trovách konania po zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností vymedzených odvolacím súdom v riadnom inštančnom postupe.

O trovách odvolacieho konania v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne súd prvého stupňa.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.